

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181658224/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

hvortil hans heftige Temperament og ikke ædle Tænkemaade ofte forlede ham.

Nu kom Konen ind igjen. „Det glæder mig inderlig," sagde Præsten, „at se Dem ved Siden af en Mand, der saa højslig trænger til en saa god Raadgiver." — „O!" svarede Konen, „det er jo Højtesells Pligt, at stræbe at afholde hinanden fra de Fejt, som deres Temperament eller andre Omstændigheder forlede dem til. Saaledes afholder han mig ofte fra de Fejt, som min utidige Medlidenhed ellers vilde drive mig til; og paa den Maade krittere vi med hinanden. Jeg maa ellers sige, at et saa fortrædeligt Område som det, min Mand saa længe har haft, meget let kan gjøre et Menneſte haardhjærtet, om han end ikke er det af Naturen; og man harer med saa mange lumpne og nedrig tænſende Folk at gjøre, at Milderhed og Eftergivenesshed oftere gjør Slæde end Haardhed."

„De er en fortræffelig Profurator for deres Mand," vedblev Præsten, „og jeg vilde ikke for al Verden fornærme Dem med at tro, at Haardhed er et af Hr. Forvalterens Karaktertræk." — „Nej," svarede Konen, „jeg vil ikke dølg for Dem, at jeg selv er virkelig overbevist om, at Deres Mening er rigtig. Jeg har Højagtelse for Dem, uagtet Deres Ungdom, thi jeg tror at kjende Deres gode Hjærte, og jeg formoder, at De vil arbejde med mig saa meget, som vi kan, for at formilde hans haardhjærte Natur. Meget er han forbedret, og fornuftige Folks Omgang kan endnu gjøre ham meget Gavn, uagtet han er gammel. Vi har her paa Landet næsten ingen anden at omgaaſe med end med Præsten, og det er utvilsomt, hvor meget han kan forbedre sin Menigheds Tænkemaade, naar han kun er, som han har. Deres Formand i Gaaebedet beſkjuete sig ſlet intet om andet, end om sine Indkomster, og naar han prækede om Søndagen, ſaa var det ſaadant Guds jammerligt Tøj, at et tænſende Menneſte maatte forarges derved. Hævede vi haft en duelig Præst her i Kaldet for ti Aar ſiden eller en anden fornuftig og god Mand at omgaaſe med, ſaa vædder jeg, at min Mand ſtulde have været langt bedre, end han er."